

faa smertelige Tab. Derfor har jeg med Glæde seet dette Forslag fremkomme og skal udtale min Tak derfor til den ærede Indenrigsminister, og naar jeg udtaler denne min Glæde og Tak, er det ikke blot og ikke væsentligst, fordi det er min Tro, at det vil tjene til en enkelt Egn's Opving, men at det er Noget, som vil tjene til Fremme for Landets Vel i Almindelighed, navnlig ved at fremme vor Handel, idet der derved aabnes os en ny Handelsvei og en lettere Samsørfersel og Forbindelse med de vestlige Lande, navnlig England med dets Verdensmarked. Der blev igaar, halvt for Alvor og halvt for Spøg, talt om den nationale Indflydelse, som man haabede vilde komme tilstede ved Anlægget af den Jernbane, hvortil Forslag da forelaa her. Det skal jeg lade staae ved sit Værd, men hvad det angaaer, hvorom her er Tale, da er det en Erfaring, som man ikke har Behov at have levet sin hele Levetid i Umland for at gjøre, at der med Hensyn til den Handelsforbindelse, som vi nu ere henviist til Sydpa, har i den Henseende gjort sig en Indflydelse gjældende, som tilvisse ingenlunde er heldig. Denne Erfaring har jeg allerede gjort for mange Aar siden, og det har derfor været et af mine hjæreste og inderligste Ønsker engang at see den Tanke virkeliggjort, at der aabnes en anden Handelsvei. Om det Ønskelige heri kan der, haaber jeg, vel ikke være saa forskellige Meninger mellem de ærede Medlemmer af dette Thing, thi selv for dem, for hvem dette nyopvante Hensyn ikke staaer som det Afgjørende, vil det være klart, at dette Forhold i andre Henseender er skadeligt; thi der er neppe Nogen, der vil troe, at Thyssland og navnlig Hamborg, som nu fører Mellemhandel for os, fører denne for Intet. Men saa kommer Spørgsmaalet, om denne nye Handelsvei og den Havn, der er Betingelsen derfor, om dette er Noget, som kan udføres, om det, der her er foreslaaet, er Noget, som vi kunne haabe ikke vil være gjort forgjæves. Det er meget let at paavise Vanskeligheder ved dette Foretagende. Der er ganske vist Vanskeligheder tilstede, men Naturforholdene ere nu engang ikke anderledes paa Vestkysten af Umland, og hvis vi vilde tænke os en Havn der, vil der

neppe frembyde sig noget Sted, der er saa tjenligt som det, hvorom der her er Tale.

Den ærede første Taler idag (Schonheyder) har fremhævet, at Varren, som Skibene skulle passere for at komme ind i Graadby, har et saadant Lavvande, at der er meget liden Sand-synlighed for, at de Skibe, som ansees nødvendige for den Handel, som man venter der, ville kunne passere den, og han ansatte dens Dybde ved Lavvande til 7 Fod. Jeg troer dog, at han ikke har ganske Ret heri. Jeg skal ibetmindste, om det maa være mig tilladt, anføre et andet Vidnesbyrd af en sagkyndig Mand, Capitainlieutenant Hammer. Han har sagt, at det laveste Lavvande ved Fjallandsvind er 8 Fod, og jeg har ligeledes her liggende for mig en Udtalelse af en sagkyndig Mand, som ikke er gunstig stemt for Anlægget af en Havn ved Esbjerg, men derimod har strevet dette lille Skrift til Forsvar for et andet Havneproject, nemlig ude ved Skallingen. Han har ligeledes anført, at Varren paa Graadby ved Lavvande er 8 Fod, og at Dybden ved Høivande stiger indtil 13½ Fod, og til Sammenligning er der anført nogle andre Steder paa Halsøens Vestkyst. Saaledes er navnlig Eideren, som af den ærede første Taler er angiven til en Fods større Dybde end Graadby, her angiven til det Samme ved Lavvande, altsaa 8 Fod, men at det sammesteds stiger mere ved Høivande, hvilket kommer af, at Ebbe og Floed ere stærkere, jo længere man kommer mod Syd. Høivandet ved Eideren staaer angivet til 18 Fod, og i Elben, der som bekjendt er Indseilingen til Hamborg, angives Lavvandet paa Grundene ved Blankenese kun at være 9 Fod, altsaa kun een Fod mere end ved Graadby. (En Stemme: det er en Floed.) Ja ganske vist, jeg har ikke overseet, at det er en Floed, og derved bliver det naturligtvis lettere for Skibe at ankre op, indtil Høivande indtræffer; men paa den anden Side maa det heller ikke oversees, at det er en saa overordentlig betydelig Skibsfart, der bliver ført, og med store Skibe, at vi naturligvis vilde være vel tjente med, om vi kunde faae en forholdsvis meget ringe Deel af en saadan Skibsfart. En meget sagkyndig Mand, med hvem